

jour med udviklingen i de sidste år, herunder navnlig som følge af nedenfor nævnte nye love og lovforslag:

Lov nr. 215 af 19. maj 1971 om ændring af lov om beregning af reguleringspristal,

Lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring,

Lov nr. 121 af 17. april 1972 om ændring af lov om folkeskolen m. fl. love,

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom og fødsel,

Lov nr. 261 af 7. juni 1972 om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, samt de i folketinget fremsatte forslag til:

Lov om den sociale ankestyrelse,

Lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde samt

Lov om levnedsmidler m.m.

Med hensyn til skønnet over de økonomiske konsekvenser for staten bemærkes, at den årlige udgift til gennemførelsen af den i forslaget § 1, nr. 6, omhandlede erhvervsulykkestatistikordning anslås til ca. 1.330.000 kr. Merudgiften som følge af forslaget i § 1, nr. 10, om statens overtagelse af sygekassernes bidrag til arbejderbeskyttelsesfondet anslås til ca. 270.000 kr. årlig. Hertil kommer det i forslaget § 1, nr. 11, omhandlede ekstra tilskud til fondet på 3 mill. kr. årlig i finansårene 1972-73, 1973-74 og 1974-75.

Forslagene i § 1, nr. 8 og 9, om ændring af grundlaget for beregningen af tilskuddene til arbejderbeskyttelsesfondet vil kun medføre ubetydelige merudgifter for staten.

I øvrigt vil der ikke blive tale om merudgifter for staten som følge af lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

De nye regler om sikkerhedsrepræsentanter, der blev indsat i lovens § 7 ved lovændringen af 19. maj 1971 med virkning fra den 1. april 1972, havde bl. a. til formål at skille sikkerhedsarbejdet ud fra hvervet som tillidsmand i henhold til overenskomst. Herved er sikkerhedsrepræsentanten berøvet den specielle sikkerhed i ansættelsen, som overenskomstmæssigt tilkommer tillidsmænd.

I forbindelse med de nye bestemmelser ikrafttræden er det af LO gjort gældende, at denne situation har medført problemer i retning af vægring fra lønmodtageres side imod at påtage sig opgaven som sikkerhedsrepræsentant.

Regeringen lægger vægt på, at sikkerhedsrepræ-

sentanterne kommer til at spille en afgørende rolle i det fremtidige arbejde for forbedring af sikkerhed i arbejdsmiljøet. Derfor må de kunne handle frit og uden frygt for afskedigelser eller anden form for repressalier. Det må også sikres, at ingen må afstå fra at deltage i sikkerhedsarbejdet, fordi de derved risikerer at miste indtægtsmuligheder.

Det har været overvejet, om man kunne få tilvejebragt den fornødne tryghed direkte gennem de kollektive overenskomster, men i betragtning af at sikkerhedsordningen i øvrigt er lovfæstet, finder regeringen det rigtigst, at regler om sikkerhedsrepræsentanternes tryghed indarbejdes i loven i tilknytning til bestemmelsen om valg af sådanne repræsentanter.

Det bør således i lovtæksten pålægges arbejdsgiveren at afholde udgifterne ved udførelsen af hvervet, f. eks. i forbindelse med nødvendig deltagelse i kurser og anden oplysningsvirksomhed. Arbejdsgiveren må endvidere have pligt til at godtgøre sikkerhedsrepræsentanten tab af indtægt, som varetagelsen af hvervet medfører.

For så vidt angår beskyttelse imod afskedigelse og anden forringelse af sikkerhedsrepræsentantens forhold, har man været opmærksom på den naturlige sammenhæng, der fortsat er mellem sikkerhedsorganisationen og tillidsmandsordningen. Regeringen har derfor fundet det rigtigst og mest hensigtsmæssigt her at overføre tillidsmandsbeskyttelsen fuldt ud på sikkerhedsrepræsentanterne.

Herved er det blevet naturligt at indføje bestemmelse om, at uoverensstemmelse om denne beskyttelse afgøres ad fagretslig vej.

Gennem henvisning til arbejdsretslovens § 17, stk. 4, og dermed til hovedorganisationernes norm for regler for behandling af faglig strid, skabes der grundlag for sådan behandling også i det begrænsede antal tilfælde, hvor der ikke i overenskomst er de fornødne bestemmelser.

Til nr. 2.

Forslaget er en følge af, at socialstyrelsen har overtaget direktoratet for revalidering og forsorgs funktioner.

Til nr. 3-4.

Lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 38, stk. 1, bestemmer, at børn, der ikke er fyldt 14 år og lovligt udskrevet af skolen, ikke må anvendes til erhvervsmæssigt arbejde, der ikke alene består i egentlig budtjeneste. Paragraffens stk. 2 bestemmer, at børn der ikke er fyldt 14 år og lovligt udskrevet af skolen, må anvendes til egentlig budtjeneste af erhvervsmæssig karakter i indtil 2 timer daglig efter skoletid. Disse bestemmelser bygger på